

A za našu stodolečku

Spiš

♩ = 116

A za na - šu sto - do - leč - ku fi - zo - la,
na ňej stru - ki jak kec ru - ki do - ko - la.

A ja vža - la, je - den stru - ček o - dra - la,

na - ha - ňal me švar - ňi šu - haj do ra - na.

2. Zašela ja do oblačka ľeľiju,
prišľi volki Jeňičkovo, žedľi ju.
[:Kebi znala, že to volki mileho,
ňeišla bi do richtara na ňeho.:]

3. Zašadzjol som topoľovo ľistečki,
mojej milej až po same oblački.
[:Kec še primu, budzeš mila ščešľiva,
budzeš na jeseň ti žeňička moja.:]

alebo:

1. A za našu stodolečku fizola,
také struky jako ruky dokola.
[:Ej, a ja vžala, jeden struček zervalo,
doháňal ma milý šuhaj do rána.:]

2. A za našu stodolečku čárny plot,
len ty sebe robotečku milý rob.
[:Ej, poor, pošej i koničky ošedlaj
a na večar ta še ku mňe ponáhľaj.:]

3. A za našu stodolečku roztopaš,
nebudzem ja Janičkovo volky pást'.
[:Ej, ani volky, ani býky, ceľata,
vo Vicežu maľovane dzifčatá.:]